

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 17. oktobra 2017*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Člen 7, točka 2 – Posebna pristojnost v zvezi z delikti ali kvazidelikti – Poseg v pravice pravne osebe z objavo domnevno napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali – Kraj nastanka škode – Središče interesov te osebe“

V zadevi C-194/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Riigikohus (vrhovno sodišče, Estonija) z odločbo z dne 23. marca 2016, ki je na Sodišče prispela 7. aprila 2016, v postopku

Bolagsupplysningen OÜ,

Ingrid Ilsjan

proti

Svensk Handel AB,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, M. Ilešič, J. L. da Cruz Vilaça, A. Rosas in J. Malenovský, predsedniki senatov, E. Juhász, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, M. Safjan (poročevalec), sodniki, K. Jürimäe, sodnica, in C. Lycourgos, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. marca 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Bolagsupplysningen OÜ in I. Ilsjan K. Turk, K. Tomson, A. Prants in M. Pild, odvetniki,
- za estonsko vlado K. Kraavi-Käerdi in N. Grünberg, agentki,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, M. Figueiredo in S. Duarte Afonso, agenti,
- za vlado Združenega kraljestva J. Kraehling in C. Crane, agentki, skupaj z J. Holmesom, barrister,

* Jezik postopka: estonščina.

– za Evropsko komisijo M. Wilderspin, M. Heller in E. Randvere, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 13. julija 2017

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Bolagsupplysningen OÜ in Ingrid Ilsjan na eni strani ter družbo Svensk Handel AB na drugi glede zahtev za popravek domnevno napačnih podatkov, objavljenih na spletnem mestu zadnjenavedene družbe, za izbris s tem povezanih komentarjev na forumu za razprave na tem spletnem mestu in za nadomestilo škode, ki naj bi nastala.

Pravni okvir

- 3 V uvodnih izjavah 15 in 16 Uredbe št. 1215/2012 je navedeno:
„(15) Pravila o pristojnosti bi morala biti čim bolj predvidljiva in morajo temeljiti na načelu, da se pristojnost praviloma določa po stalnem prebivališču toženca. Pri tem bi morala taka pristojnost vedno obstajati, razen v nekaterih točno opredeljenih primerih, v katerih je zaradi predmeta spora ali avtonomije strank upravičena druga navezna okoliščina. Da bi postala skupna pravila preglednejša in da ne pride do kolizije pristojnosti, je treba stalno prebivališče pravne osebe opredeliti kot avtonomen koncept.
(16) Poleg stalnega prebivališča toženca bi morala obstajati tudi alternativna podlaga pristojnosti, ki temelji na tesni povezavi med sodiščem in sporom, ali ki pripomore k pravilnemu delovanju pravosodja. Obstoj tesne povezave bi moral zagotoviti pravno varnost in preprečiti možnost, da bi bil toženec tožen pred sodiščem države članice, katerega pristojnosti razumno ni bilo mogoče predvideti. To je pomembno zlasti v sporih v zvezi z nepogodbenimi obveznostmi, ki izvirajo iz kršitev zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.“
- 4 Pravila o pristojnosti so v poglavju II navedene uredbe.
- 5 Člen 4 Uredbe št. 1215/2012, ki je v oddelku 1 poglavja II te uredbe, naslovljenem „Splošne določbe“, v odstavku 1 določa:
„Ob upoštevanju določb te uredbe so osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.“
- 6 Člen 5 navedene uredbe, ki je v navedenem oddelku 1, v odstavku 1 določa:
„Osebe s stalnim prebivališčem v državi članici so lahko tožene pred sodišči druge države članice samo na podlagi pravil iz oddelkov 2 do 7 tega poglavja.“

- 7 Člen 7 iste uredbe, ki je v oddelku 2 poglavja II, naslovljenem „Posebna pristojnost“, v točki 2 določa:
„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici:

[...]

2. v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka“.
- 8 Besedilo člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 je enako besedilu člena 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42), ki je bila razveljavljena z Uredbo št. 1215/2012, in ustreza besedilu člena 5, točka 3, Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 9 Bolagsupplysningen, družba estonskega prava, in I. Ilsjan, ki je v tej družbi zaposlena, sta 29. septembra 2015 pri Harju Maakohus (prvostopenjsko sodišče v okrožju Harju, Estonija) vložili tožbo proti Svensk Handel, družbi švedskega prava, ki združuje delodajalce v trgovinskem sektorju. Tožeči stranki v postopku v glavni stvari sta temu sodišču predlagali, naj družbi Svensk Handel naloži obveznost, da popravi napačne podatke, ki so bili na njenem spletnem mestu objavljeni v zvezi z družbo Bolagsupplysningen, in izbrise tam navedene komentarje, da družbi Bolagsupplysningen izplača odškodnino v višini 56.634,99 EUR za nastalo škodo in da I. Ilsjan izplača pravično odškodnino za nepremoženjsko škodo v skladu s presojo tega sodišča.
- 10 V tožbi je navedeno, da je družba Svensk Handel na svojem spletnem mestu družbo Bolagsupplysningen vpisala na t. i. „črni“ seznam z navedbo, da je ta družba vpletena v goljufije in prevare. Na forumu za razprave na navedenem spletnem mestu je bilo približno 1000 komentarjev, med katerimi so bili neposredni pozivi k nasilju nad družbo Bolagsupplysningen in njenimi zaposlenimi, vključno z I. Ilsjan. Družba Svensk Handel tega vpisa in teh komentarjev ni želela izbrisati, kar naj bi ohromilo gospodarsko dejavnost družbe Bolagsupplysningen na Švedskem, tako da naj bi tej družbi vsakodnevno nastajala premoženjska škoda.
- 11 Harju Maakohus (prvostopenjsko sodišče v okrožju Harju) je s sklepom z dne 1. oktobra 2015 ugotovilo, da tožba ni dopustna. To sodišče meni, da ni mogoče uporabiti člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, saj naj iz tožbe ne bi izhajalo, da je škoda nastala v Estoniji. Sporni podatki in komentarji naj bi bili objavljeni v švedščini in osebe, ki živijo v Estoniji, naj jih brez prevoda ne bi mogle razumeti. Razumevanje zadevnih podatkov naj bi bilo jezikovno pogojeno. Nastanek škode v Estoniji naj ne bi bil dokazan in na podlagi navedbe prometa v švedskih kronah naj bi bilo mogoče sklepati, da je bila ta škoda povzročena na Švedskem. Okoliščina, da je sporno spletno mesto dostopno v Estoniji, naj ne bi mogla samodejno upravičevati obveznosti, da o civilnopravni zadevi odloča estonsko sodišče.
- 12 Tožeči stranki v postopku v glavni stvari sta se zoper sklep Harju Maakohus (prvostopenjsko sodišče v okrožju Harju) pritožili.
- 13 S sklepom z dne 9. novembra 2015 je Tallinna Ringkonnakohus (pritožbeno sodišče v Talinu, Estonija) to pritožbo zavrnilo in potrdilo sklep Harju Maakohus (prvostopenjsko sodišče v okrožju Harju).

- 14 Tožeči stranki v postopku v glavni stvari sta predložitvenemu sodišču predlagali, naj sklep Tallinna Ringkonnakohus (pritožbeno sodišče v Talinu) razveljavi in odloči o pritožbi, družba Svensk Handel pa je tema predlogoma nasprotovala.
- 15 Predložitveno sodišče je razdružilo predloga družbe Bolagsupplysningen in predloga I. Ilsjan, saj je menilo, da je glede zadnjenavedene pritožba zoper sklep Tallinna Ringkonnakohus (pritožbeno sodišče v Talinu) utemeljena, da je treba sklep tega sodišča in sklep Harju Maakohus (prvostopenjsko sodišče v okrožju Harju) razveljaviti in da je treba zadevo vrniti temu sodišču, da bi to odločilo o dopustnosti predlogov I. Ilsjan.
- 16 Glede tožbe, ki jo je vložila družba Bolagsupplysningen, predložitveno sodišče meni, da ta spada v pristojnost estonskih sodišč, vsaj kar zadeva odškodninski zahtevek za škodo, nastalo v Estoniji.
- 17 Vendar predložitveno sodišče dodaja, da pravice, katerih kršitev se zatrjuje v obravnavanem primeru – drugače kot pravica intelektualne in industrijske lastnine, katere varstvo je omejeno na ozemlje države članice, v kateri je ta pravica registrirana – po svoji naravi niso pravice, ki bi bile lahko zaščitene samo na ozemlju nekaterih držav članic (glej v tem smislu sodbo z dne 3. oktobra 2013, Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, točke od 35 do 37). Družba Bolagsupplysningen naj bi se opirala v bistvu na to, da sta bila z objavo napačnih podatkov prizadeta njena dobro ime in ugled. Glede tega je Sodišče že razsodilo, da se dobremu imenu in ugledu pravne osebe z objavo, s katero se obrekuje, škoduje na krajih, kjer je bila vsebina objavljena in kjer je bil ugled te pravne osebe po njenem zatrjevanju prizadet (sodba z dne 7. marca 1995, Shevill in drugi, C-68/93, EU:C:1995:61, točki 29 in 30).
- 18 Po mnenju predložitvenega sodišča vendarle ni mogoče jasno ugotoviti, ali lahko družba Bolagsupplysningen v skladu z načeli, navedenimi v prejšnji točki, pred estonskim sodiščem zahteva tudi popravek napačnih podatkov in izbris komentarjev.
- 19 Prav tako naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, ali lahko družba Bolagsupplysningen pred estonskimi sodišči zahteva odškodnino za celotno škodo, ki naj bi ji nastala. Predložitveno sodišče opozarja na načelo, da ima oseba, ki meni, da so ji bile z vsebinami, objavljenimi na spletnem mestu, kršene pravice, možnost, da bodisi pri sodiščih države članice, v kateri ima sedež objavitelj teh vsebin, ali pri sodiščih države članice, v katerih ima središče svojih interesov, vloži odškodninsko tožbo za povrnitev celotne škode, ki ji je nastala (sodba z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 52), in dodaja, da je bilo to načelo sprejeto posebej v zvezi s kršitvami osebnostnih pravic fizične osebe. Zato naj ne bi bilo dokazano, da se to načelo uporablja tudi za pravne osebe.
- 20 Nazadnje se predložitveno sodišče sprašuje, ali je na podlagi sedeža in/ali obrata pravne osebe mogoče domnevati, da je v zadevnem kraju tudi središče interesov te pravne osebe. Ne glede na to, ali je treba izhajati iz tovrstne domneve, se postavlja vprašanje, na podlagi katerih okoliščin in meril mora sodišče presojati, kje je središče interesov pravne osebe.
- 21 V teh okoliščinah je Riigikohus (vrhovno sodišče, Estonija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba člen 7, točka 2, [Uredbe št. 1215/2012] razlagati tako, da lahko oseba, katere pravice naj bi bile kršene z objavo napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali, vloži tožbo za popravek napačnih podatkov in izbris komentarjev, ki kršijo njene pravice, pred sodišči vsake države članice, na ozemlju katere so ali so bile dostopne na spletu objavljene informacije, v zvezi s škodo, ki je nastala v tej državi članici?
2. Ali je treba člen 7, točka 2, [Uredbe št. 1215/2012] razlagati tako, da lahko pravna oseba, katere pravice naj bi bile kršene z objavo napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali, uveljavlja zahtevke za popravek podatkov, naložitev obveznosti

izbrisa komentarjev in nadomestilo premoženjske škode, ki je nastala z objavo napačnih podatkov na spletu, v zvezi s celotno njej nastalo škodo pri sodiščih države, v kateri ima središče svojih interesov?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrديلen, ali je treba člen 7, točka 2, [Uredbe št. 1215/2012] razlagati tako, da:
- je treba izhajati iz tega, da je središče interesov pravne osebe in torej kraj nastanka škode v državi članici, v kateri ima svoj sedež, ali
  - je pri določitvi središča interesov pravne osebe in torej kraja nastanka škode treba upoštevati vse okoliščine, kot na primer sedež in obrate pravne osebe, sedež njenih strank ter način, kako se sklepajo posli?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Drugo in tretje vprašanje

- 22 Predložitveno sodišče z drugim in tretjim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da lahko pravna oseba, ki trdi, da so bile njene osebnostne pravice kršene z objavo napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali, vložiti tožbo za popravek teh podatkov, izbris teh komentarjev in povrnitev celotne nastale škode pri sodiščih države članice, v kateri je središče njenih interesov, in če je tako, katera merila in okoliščine je treba upoštevati pri določitvi navedenega središča interesov.
- 23 Za odgovor na ti vprašanji je treba spomniti, da navedeni člen 7, točka 2, določa, da je lahko v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti oseba s stalnim prebivališčem v državi članici tožena v drugi državi članici pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka.
- 24 Glede tega je treba pojasniti, da razlaga, ki jo je Sodišče podalo v zvezi s členom 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001, velja tudi za enakovredno določbo člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 (glej po analogiji sodbo z dne 15. junija 2017, Kareda, C-249/16, EU:C:2017:472, točka 27).
- 25 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba pravilo o posebni pristojnosti v zvezi z delikti ali kvazidelikti razlagati samostojno, ob upoštevanju sistema in ciljev uredbe, katere del je (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 38).
- 26 To pravilo o posebni pristojnosti temelji na obstoju posebej tesne zveze med sporom in sodišči kraja, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka, ki upravičuje dodelitev pristojnosti tem sodiščem zaradi učinkovitega izvajanja sodne oblasti in načela procesne ekonomije (glej med drugim sodbi z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 40, in z dne 22. januarja 2015, Hejduk, C-441/13, EU:C:2015:28, točka 19 in navedena sodna praksa).
- 27 Na področju deliktov ali kvazideliktov namreč sodišče kraja, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka, praviloma najlaže odloči v sporu zaradi bližine sporu in lažje izvedbe dokazov (sodbi z dne 16. maja 2013, Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, točka 27, in z dne 21. maja 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, točka 40).

- 28 Pri razlagi člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 je treba upoštevati tudi uvodno izjavo 16 te uredbe, v kateri je navedeno, da bi moral obstoj tesne povezave med sodiščem in sporom zagotoviti pravno varnost ter preprečiti možnost, da bi bil toženec tožen pred sodiščem države članice, ki ga razumno ni mogel predvideti, saj je ta vidik pomemben zlasti v sporih v zvezi z nepogodbenimi obveznostmi, ki izvirajo iz kršitev zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.
- 29 Vendar je treba opozoriti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča besedna zveza „kraj, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka“ hkrati nanaša na kraj vzročnega dogodka in na kraj nastanka škode, saj je glede na okoliščine vsak od njiju lahko koristen za dokazovanje in organizacijo postopka (sodba z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 30 Postopek v glavni stvari se ne nanaša na možnost vložitve tožbe pri estonskih sodiščih na podlagi kraja vzročnega dogodka. Ni namreč sporno, da zadnjenavedeni kraj ni v jurisdikciji sodišč, pri katerih sta družba Bolagsupplysningen in I. Ilsjan vložili tožbo. Postavlja pa se vprašanje, ali sta ti sodišči pristojni na podlagi kraja nastanka zatrjevanе škode.
- 31 V zvezi s tem je Sodišče glede tožb za povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi nastala zaradi obrekovanja v članku, objavljenem v tisku, menilo, da lahko oškodovanec vložiti odškodninsko tožbo proti izdajatelju pri sodiščih vsake države članice, v kateri se je objava razširjala in v kateri je bil po njegovem zatrjevanju prizadet negov ugled, ta sodišča pa so pristojna za odločanje o povrnitvi le tiste škode, ki je bila povzročena v državi članici sodišča, ki zadevo obravnava (sodba z dne 7. marca 1995, Shevill in drugi, C-68/93, EU:C:1995:61, točka 33).
- 32 Vendar je Sodišče posebej glede interneta v zadevi v zvezi s fizično osebo razsodilo, da mora imeti v primeru zatrjevanega posega v osebnostne pravice z vsebinami, objavljenimi na spletnem mestu, oseba, ki meni, da je oškodovana, možnost vložiti tožbo za ugotovitev odgovornosti glede celotne povzročene škode pri sodiščih države članice, v kateri je središče njenih interesov (sodba z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 52).
- 33 Kar zadeva take vsebine, se namreč zatrjevani poseg najmočneje občuti v središču interesov zadevne osebe glede na njen ugled v tem kraju. Tako merilo „središče interesov oškodovane osebe“ odraža kraj, v katerem je načeloma nastala najznatnejša škoda, ki je bila povzročena z vsebino, objavljeno na spletu, v smislu člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012.
- 34 Sodišča države članice, v kateri je središče interesov zadevne osebe, so zato najprimernejša za presojo vpliva takih vsebin na pravice zadevne osebe (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 48).
- 35 Poleg tega je merilo središča interesov v skladu s ciljem predvidljivosti pravil o sodni pristojnosti, saj hkrati tožniku omogoča, da brez težav ugotovi, na katero sodišče se lahko obrne, tožencu pa, da razumno predvidi, pred katerim sodiščem je lahko tožen (sodba z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 50).
- 36 Glede na okoliščine postopka v glavni stvari in dvome, ki so bili izraženi v nekaterih pisnih in ustnih stališčih, je treba po eni strani pojasniti, da ti preudarki veljajo ne glede na premoženjsko ali nepremoženjsko naravo domnevno nastale škode.
- 37 Čeprav lahko namreč premoženjska ali nepremoženjska narava škode – odvisno od prava, ki se uporabi – vpliva na možnost povrnitve zatrjevanе škode, pa ta narava ne vpliva določitev središča interesov kot kraja, v katerem lahko sodišče najbolje presoja dejanski učinek objave na spletu in njeno morebitno škodljivost.

- 38 Po drugi strani glede na to, da se možnost osebe, ki meni, da je oškodovana, da pri sodiščih države članice, v kateri je središče njenih interesov, vložiti tožbo za povrnitev celotne zatrjevane škode, upravičuje z interesom učinkovitega izvajanja sodne oblasti, in ne z namenom posebnega varstva tožnika, okoliščina, da je zadnjenavedeni fizična ali pravna oseba, niti ni odločilna.
- 39 Glede tega je Sodišče pojasnilo, da se s pravilom o posebni pristojnosti v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti ne uresničuje isti cilj kot s pravili o pristojnosti, ki so vsebovana v oddelkih od 3 do 5 poglavja II Uredbe št. 1215/2012 in so namenjena zagotavljanju večjega varstva šibkejši stranki (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2012, Folien Fischer in Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, točka 46). Merilo središča interesov je namenjeno določitvi kraja nastanka škode, ki je bila povzročena z vsebino na spletu, in s tem države članice, katere sodišča so najprimernejša za odločanje o sporu.
- 40 Glede opredelitve navedenega središča je Sodišče poudarilo, da za fizično osebo to na splošno ustreza državi članici njenega običajnega prebivališča. Vendar je lahko središče interesov take osebe tudi v državi članici, kjer običajno ne prebiva, če je na podlagi drugih indicij, kot je opravljanje poklicne dejavnosti, mogoče ugotoviti obstoj posebej tesne povezave s to državo (sodba z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 49).
- 41 V primeru pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost, kot je tožeča stranka v postopku v glavni stvari, mora njeno središče interesov pomeniti kraj, v katerem je njen poslovni ugled najbolj uveljavljen, torej je treba to središče določiti na podlagi kraja, v katerem opravlja bistveni del svoje gospodarske dejavnosti. Čeprav lahko središče interesov pravne osebe ustreza kraju njenega sedeža, če ta v državi članici tega sedeža opravlja vse ali bistveni del svojih dejavnosti in je njen tamkajšnji ugled zato večji kot v kateri koli drugi državi članici, pa zgolj lokacija tega sedeža pri taki analizi ni odločilno merilo.
- 42 Tako je treba, če – kot v postopku v glavni stvari – zadevna pravna oseba opravlja večino svojih dejavnosti v državi članici, ki ni država članica njenega sedeža, domnevati, da je lahko vpliv sporne objave na poslovni ugled te pravne osebe v tej državi članici močnejši kot v kateri koli drugi in da bi se zato morebiten poseg v ta ugled tam občutil najmočneje. Zato so sodišča navedene države članice najprimernejša za presojo obstoja in morebitnega obsega tega domnevnega posega, in to še toliko bolj, ker ta v obravnavanem primeru izvira iz objave domnevno napačnih ali obrekljivih podatkov in komentarjev na profesionalnem spletnem mestu, ki se upravlja v državi članici, v kateri zadevna pravna oseba opravlja večino svojih dejavnosti, ki so glede na jezik, v katerem so napisani, namenjeni predvsem temu, da bi jih razumele osebe, ki živijo v tej državi članici.
- 43 Pojasniti je treba tudi, da če to, da zadevna pravna oseba večino gospodarske dejavnosti opravlja v državi članici, ni razvidno iz elementov, ki jih mora sodišče presojati v fazi preizkusa svoje pristojnosti, tako da središča interesov pravne osebe, ki je v skladu s svojimi trditvami oškodovana zaradi posega v osebnostne pravice, ni mogoče opredeliti, ta oseba ne more uveljavljati pravice, da v skladu s členom 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 domnevnega storilca tega posega toži za celotno odškodnino na podlagi kraja nastanka škode.
- 44 Na drugo in tretje vprašanje je torej treba odgovoriti, da je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da lahko pravna oseba, ki trdi, da so bile njene osebnostne pravice kršene z objavo napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali, vložiti tožbo za popravek teh podatkov, izbris teh komentarjev in povrnitev celotne nastale škode pri sodiščih države članice, v kateri je središče njenih interesov.

Kadar zadevna pravna oseba večino svojih dejavnosti opravlja v državi članici, ki ni država članica njenega sedeža, lahko ta oseba domnevnega storilca posega toži na podlagi kraja nastanka škode v tej drugi državi članici.

Prvo vprašanje

- 45 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da lahko oseba, ki trdi, da so bile njene osebne pravice kršene z objavo napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali, vložiti tožbo za popravek teh podatkov in izbris teh komentarjev pri sodiščih vsake države članice, na ozemlju katere so ali so bile dostopne na spletu objavljene informacije.
- 46 Na to vprašanje je treba odgovoriti nikalno.
- 47 Sodišče je sicer v točkah 51 in 52 sodbe z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi (C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685), razsodilo, da lahko oseba, ki meni, da je bila oškodovana, namesto tožbe za ugotovitev odgovornosti glede celotne škode vložiti tudi tožbo pri sodiščih vsake države članice, na ozemlju katere je ali je bila na spletu objavljena vsebina dostopna, ta sodišča pa so pristojna za odločanje zgolj o škodi, povzročeni na ozemlju države članice sodišča, ki odloča.
- 48 Vendar je zaradi vseprisotnosti podatkov in vsebin, objavljenih na spletnem mestu, in načeloma splošne narave obsega njihovega razširjanja (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi, C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 46) zahtevke za popravek prvih in izbris drugih enoten in nedeljiv ter ga je zato v skladu s sodno prakso, ki izhaja iz sodb z dne 7. marca 1995, Shevill in drugi (C-68/93, EU:C:1995:61, točke 25, 26 in 32), ter z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi (C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točki 42 in 48), mogoče uveljavljati le pred sodiščem, pristojnim za odločanje o celotnem odškodninskem zahtevku, in ne pred sodiščem, ki nima take pristojnosti.
- 49 Glede na zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da oseba, ki trdi, da so bile njene osebne pravice kršene z objavo napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali, ne more vložiti tožbe za popravek teh podatkov in izbris teh komentarjev pri sodiščih vsake države članice, na ozemlju katere so ali so bile dostopne na spletu objavljene informacije.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- Člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da lahko pravna oseba, ki trdi, da so bile njene osebne pravice kršene z objavo napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali, vložiti tožbo za popravek teh podatkov, izbris teh komentarjev in povrnitev celotne nastale škode pri sodiščih države članice, v kateri je središče njenih interesov.**

Kadar zadevna pravna oseba večino svojih dejavnosti opravlja v državi članici, ki ni država članica njenega sedeža, lahko ta oseba domnevnega storilca posega toži na podlagi kraja nastanka škode v tej drugi državi članici.

2. Člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 je treba razlagati tako, da oseba, ki trdi, da so bile njene osebne pravice kršene z objavo napačnih podatkov o njej na spletu in s tem, da se komentarji, ki se nanašajo nanjo, niso izbrisali, ne more vložiti tožbe za popravek teh podatkov in izbris teh komentarjev pri sodiščih vsake države članice, na ozemlju katere so ali so bile dostopne na spletu objavljene informacije.

Podpisi